

Bogár László: Hisztis birodalom

2016 május 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ha tehát van valaki, aki bohózatba ill?en hiteltelen és inkompetens, hogy erkölcsr?l nyilatkozzon, akkor éppen Bill Clinton az...

Bill Clinton volt amerikai elnök úgy nyilatkozott, hogy Lengyelország és Magyarország hálátlan, hisz szabadságát Amerikának köszönheti, és most mégis az Egyesült Államok ?sellensége, Oroszország példáját követve, antidemokratikus útra lép. A régi mondás szerint nem az a fontos, hogy mit mond, hanem, hogy ki mondja, de azért nézzük meg mindkett?t. Nos, az ember nev? f?eml?s, amely most globális csúcsragadozóként tesz meg mindent annak érdekében, hogy minél inkább paródiává tegye önmegnevezését, miszerint ? „sapiens”, tehát értelmes volna, három állati hajtóer?nek engedelmessé válik. Ezek a létfenntartás, a fajfenntartás és a territóriumért való küzdelem. Mindezt a hétköznapi életben a táplálkozás, a szexualitás és a dominancia (hatalomgyakorlás) jeleníti meg.

Bill Clinton egész pályafutása szinte oktatófilmszer? pontossággal írja le ezeket az állati hajtóer?ket, hisz a jelek szerint végtelen és mértéktelen hatalomvágya (politika), szexuális promiskuitása és enyhén szólva kétes üzemei (pénz) nem nagyon hagynak kétséget afel?l, hogy miként is m?ködnek bennünk, emberekben az állati ösztönök. Ha tehát van valaki, aki bohózatba ill?en hiteltelen és inkompetens ahhoz, hogy bármilyen kérdésben erkölcsi értékekre hivatkozzon, az éppen Bill Clinton, akinek mondhatni „papírja van róla”, hogy tökéletesen alkalmatlan az ezekben a kérdésekben való bármilyen véleménynyilvánításra.

Félreértés ne essék, nem arról van szó, hogy mindenképpen szégyellni kellene állati hajtóer?inket, de, mint József Attila írja, „Ehess, ihass, ölelhess, alhass! / A mindenséggel mérd magad!” Vagyis talán mégis csak mindent meg kellene tenni azért a hétköznapi életünkben, hogy méltó módon viseljük állati mivoltunkat is. Bill Clinton egyebet sem tett egész életében, csak világgá kürtölte méltatlanságát. De ett?l még persze elgondolkodhatunk mindarról, amit „beszólásában” felvetett. Például arról, hogy Közép- és Kelet-Európa, meg persze benne Lengyelország és Magyarország az Egyesült Államoknak köszönheti szabadságát, és most hála helyett elfordul az általa elhozott értékekt?l. Nos, lehet, hogy Bill Clinton talán el is hiszi azt a primitív, fölényes és operettes-sziruposan hazug önmitológia, amit Amerika, részben mint nemzetállam, részben mint birodalom, önmagáról felépített, de ez nem ok arra, hogy ne jelezzük neki, hogy van ennek a történetnek másféle olvasata is.

Már Bástyá elvtárs is többször felhívta a figyelmet a szerénység fontosságára, és arra, hogy ezt szereti önmagában a legjobban. Így az Egyesült Államoknak is célszer? volna kicsit szerényebben megítélnie saját genezisét. Nem lenne szabad például hagyni, hogy elmosódjon az a nem elhanyagolható jelent?ség? tény, hogy ez a genezis úgy kezd?dött, hogy az Egyesült Államokat alapító fehér emberek bevándorló, terrorista rablóbandaként kifosztották, majd megsemmisítették az ott él?ket.

A magántulajdon szentsége, az oly csodás emberi jogok és a demokrácia tisztasága az ott él?kkel szemben mintha akkor egy kicsit visszafogottabban érvényesült volna. Mint ahogy nem akceptálták annak a hatvanmillió rabszolgának az emberi jogait sem, akiknek iszonyú sorsára az Egyesült Államok mesés gazdagsága épült, és akiknek a „felszabadítására” csak azért került sor, mert kiderült, hogy „szabad” bérrabszolgaként a reáljövedelmük nagyjából az egyharmadára csökkenthet? ahhoz képest, amit rabszolga-ellátmányként kaptak. Az sem igazán tisztázódott mindmáig, hogy miként is pénzeltek a Wall Street urai egy Lev Davidovics Bronstein (alias Trockij) nev? terroristát annak érdekében, hogy az így létrejött iszonyat (közel ötvenmillió ember halála árán) kétszáz év helyett húsz év alatt számolja fel brutális kegyetlenséggel a paraszti társadalmat. És, mintha kissé ott is sérültek volna az emberi jogok akkoriban. Mint ahogy feltételezhet?en Suharto Indonéziájában vagy Marcos alatt a Fülöp-szigeteken (mindkét helyen legalább egy-egy millió ember halt bele a hibátlan Amerika-barátságba) is kissé kevésbé voltak kényes ízlés?ek a demokráciát és az emberi jogokat ma Magyarországon és Lengyelországban oly eltökélten védeni kész amerikai elítéltek. Ma pedig már nem is nagyon igyekszik leplezni az ezeket a fennkölt eszméket képvisel? birodalom, hogy saját fennmaradása érdekében a világ bármely részét, vagy, ha kell, hát a világ egészét is kész a globális permanens polgárháború poklába taszítani.

Ami Közép-Európa és Magyarország szabadságát illeti, mind Trianon cinikus megtörténni engedése, mind Horthy kiugrási kísérletének hazug ösztönzése, mind 1956 kiprovokálása, majd cserbenhagyása is jelzi, hogy az Egyesült Államok és hatalmi elitjei milyen sokat tettek a magyar szabadságért. Ami pedig slusszpoénként a legújabb kori „szabadságunkat” illeti, a rendszerváltás hazug rendszere anyagi (reálbérek a negyven évvel ezel?tti szinten), fizikai (lassan egymillióval leszünk kevesebben, mint 1980-ban), lelki, erkölcsi értelemben is történelmi mélypontra lökte Magyarországot. Az pedig, hogy a kényes ízlés? „Amerikai Birodalom”, amely ezt a „szabadságot” elhozta nekünk, és képviselőjében most Clinton azt a kormányt támadja, amely ebb?l a történelmi romhalmazból próbál emberséges rendet létrehozni, sokat elárul arról, hogy a hisztis birodalom hanyatlásának végs? szakaszába lépett.

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk" számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló